

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010473
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010473.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. augusta 2015, v trestnej veci obž. M. N. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/127/2014 zo dňa 09.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/127/2014 zo dňa 09.02.2015 bol obžalovaný M. N. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v čase najskôr od 20.32 hod. dňa 05.06.2014 prechovával v meste K. pre vlastnú potrebu v kovovej nádobe uzatvárateľnej na závit v tvare náboja zlatožltej farby psychotropnú látku - voľne uloženú rastlinnú sušinu vykazujúcu morfológické značky rastlinného rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou 300 mg, s obsahom hlavnej účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) v množstve väčšom ako 10 mg, čo predstavuje minimálne jednu jednorazovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok až do dňa 06.06.2014 do 08.00 hod. kedy ju vydal poverenému príslušníkovi PZ na Obvodnom oddelení PZ Poprad, ul. Alžbetina 715/5.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré však bližšie neodôvodnil.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V prieskumnom konaní odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dňa 1.12.2014 hlavné pojednávania, na ktorom vypočul obžalovaného M. N., ktorý využil svoje právo a na tomto hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.1.2015 po oboznámení s podstatným obsahom predchádzajúceho pojednávania a dôvodom odročenia požiadal obžalovaný, aby bol opätovne vypočutý súdom, pričom prokurátor rozhodnutie ponechal na úvahe súdu, doporučil však jeho opätovný výsluch. Obhajca taktiež navrhol opätovný výsluch obžalovaného z dôvodu, že súd konal na hlavnom pojednávaní s ustanoveným, a nie so zvoleným obhajcom, a obžalovanému neumožnil poradu so zvoleným obhajcom pred jeho výsluchom. Následne prvostupňový súd vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol návrh obžalovaného na jeho opätovný výsluch a vypočul znalca mjr. RNDr. X. E. a svedkyne E. N. a S. K.. Na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 9.2.2015 vypočul svedka Q. H., oboznámil listinné dôkazy a po záverečných rečiach procesných strán a poslednom slove obžalovaného vyhlásil napadnutý rozsudok.

Na podklade zaobstaranej dôkaznej situácie v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd ustálil, že vykonané dôkazy dali súdu jednoznačný a spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o žalovanom skutku a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Sám obžalovaný sa totiž ku skutku i žalovanému konaniu priznal, jeho priznanie korešpondovalo so všetkými dôkazmi vykonanými súdom, dôkazy na seba vzájomne nadväzovali a neodporovali si do takej miery, aby ich súd spochybnil tak, ako to navrhovala obhajoba.

S takýmito závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k skutku uvedenému v napadnutom rozsudku v súčasnom štádiu konania nie je možné plne súhlasiť. Okresný súd nevykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre ustálenie skutkového stavu veci.

Podľa § 34 ods. 1, prvá a druhá veta Tr. por. obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky.

Podľa § 122 ods. 2 Tr. por. obvinenému musí byť daná možnosť podrobne sa k obvineniu vyjadriť, najmä súvisle opísať skutočnosti, ktoré sú predmetom obvinenia, uviesť skutočnosti, ktoré obvinenie zoslabujú alebo vyvracajú, a ponúknuť o nich dôkazy.

Podľa § 258 ods. 1 Tr. por. ak obžalovaný po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného neurobil vyhlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b) alebo c), predseda senátu potom, ako zistí podmienky na vykonanie hlavného pojednávania, zistí osobné údaje obžalovaného a poučí ho o jeho právach. Potom umožní prokurátorovi vyslúchnuť obžalovaného. Obžalovaného treba vyslúchnuť na obsah obžaloby, a ak bol uplatnený nárok na náhradu škody, aj na tento nárok. Prítom sa postupuje podľa § 122 ods. 2 a 3.

Ako vyplýva z Trestného poriadku, výsluchom obžalovaného, ktorý je jedným z dôkazných prostriedkov a obsah jeho výpovede dôkazom (§ 119 ods. 2), sa začína najdôležitejšia fáza hlavného pojednávania, t.j. dokazovanie. Určením výsluchu obžalovaného ako prvého úkonu v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa sleduje cieľ umožniť súdu, ale aj prokurátorovi a obhajcovi, aby si urobili predstavu o tom, na ktoré skutočnosti sa treba v rámci objasňovania veci zamerať.

Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Táto základná zásada nespočíva totiž len v práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním, ale aj v celom rade práv, ktoré slúžia na dosiahnutie objektívneho a spravodlivého výsledku trestného konania. Medzi ne nepatria len práva podávať námietky, opravné prostriedky a podobne, ale aj práva týkajúce sa priameho vyjadrenia sa k dôkazom, k návrhom, ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa obvinenému kladú za vinu a podávať návrhy na vykonanie dôkazov a podobne.

Súd síce môže zamietnuť návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ak je už zhromaždených dostatok iných dôkazov, so zreteľom na ktoré navrhované dokazovanie nemôže privodiť zmenu dokazovanej okolnosti. Naproti tomu zamietnutie návrhu obžalovaného na doplnenie konania vykonaním takého dokazovania, ktoré je relevantné a spôsobilé privodiť zmenu dokazovanej okolnosti, je porušením práva obvineného na obhajobu.

Ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku, jedným z kľúčových dôkazov, na podklade ktorého súd prvého stupňa ustálil výrok o vine, bola výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde sa ku skutku priznal. Obžalovaný síce na prvom hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, preto bola v súlade so zákonom prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, pričom súd na tomto pojednávaní nevykonal už žiadne iné dôkazy. Na nasledujúcom hlavnom pojednávaní však obžalovaný požiadal, aby bol znova vypočutý, čomu ale súd nevyhovel a uznesením tento jeho návrh zamietol. Zo zápisnice z tohto pojednávania, aj napriek uvedeniu, že toto uznesenie bolo odôvodnené, nie je zrejmé, prečo a z akých dôvodov okresný súd nevyhovel tomuto návrhu. Taktiež uvedené rozhodnutie súd nevysvetlil ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Uvedeným postupom prvostupňového súd bolo preto odopreté právo obžalovaného vyjadriť sa pri svojom výsluchu ku všetkým skutočnostiam kladeným mu za vinu, čo v konečnom dôsledku ovplyvnilo aj rozsah ďalšieho dokazovania, prípadne zabezpečenie ďalších dôkazných prostriedkov v súdnom konaní smerujúcich k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, čím došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z citovaného ustanovenia vyplýva zásada voľného hodnotenia dôkazov. Zo strany súdu ale nejde o svojvôľu pri rozhodovaní o vine alebo o nevine obžalovaného. Skutkový záver okresného súdu musí mať oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom hodnotenie nesmie vybočiť z medzí hľadísk stanovených zákonom a musí zodpovedať princípom formálnej logiky.

V rámci nového prejednania veci okresným súdom bude potrebné vykonať výsluch obžalovaného a v prípade vzniku rozporov, konfrontovať jeho výpoveď s výpoveďou z prípravného konania a následne dbať aj na náležitom spôsobe vysvetlenia prípadných nezrovnalostí.

Až po vykonaní dokazovania v naznačenom smere, resp. po doplnení ďalších dôkazov, potreba ktorých vyvstane v priebehu konania, bude možné podľa názoru krajského súdu správne ustáliť skutkový stav veci. Na súde prvého stupňa bude, aby zistené nedostatky odstránil a otázkou právneho posúdenia skutku obžalovaného sa opätovne zaoberal. V nadväznosti na to opätovne posúdi, či sú žalovaným skutkom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty súdeného trestného činu a vysloví tomu zodpovedajúci výrok.

Prvostupňový súd v zmysle ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. poriadku je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd nariadil. V zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia je potrebné dbať na to, aby v novom konaní nedošlo k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného, pretože napadnutý rozsudok bol zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného.

Z hore uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.